

Lieta C-296/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 7. maijs

Iesniedzējtiesa:

Korkein hallinto-oikeus (Somija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 26. aprīlis

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:

A

Citi lietas dalībnieki:

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

**KORKEIN HALLINTO-OIKEUS [AUGSTĀKĀS ADMINISTRATĪVĀS
TIESAS] STARPLĒMUMS**

Priekšmets Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. pantu adresēts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu
A, Helsinki

**Apelācijas
sūdzības
iesniedzējs**
**Citi lietas
dalībnieki**

Helsingin poliisilaitos
Poliisihallitus

Apstrīdētais lēmums

Nr. 19/0507/4, ko *Helsingin hallinto-oikeus* [Helsinku Administratīvā tiesa] pieņēmusi 2019. gada 26. jūnijā

Strīda priekšmets un attiecīgie fakti

1. *Korkein hallinto-oikeus* izskatāmajā lietā rodas jautājums par to, kā interpretēt Padomes Direktīvu 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (turpmāk tekstā arī – “Ieroču direktīva”), kā arī Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2403 (2015. gada 15. decembris), ar ko izstrādā kopīgas pamatnostādnes par dezaktivēšanas standartiem un metodēm, lai nodrošinātu, ka dezaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami (turpmāk tekstā arī – “Dezaktivēšanas regula”), 3. un 7. pantu.

2. Lieta attiecas uz dezaktivētu šaujamieroču pārvešanu Savienībā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs A ieveda dezaktivētus ieročus no Austrijas Somijā un iesniedza Somijas iestādēm Austrijā izsniegtu dezaktivēšanas apliecinājumu, kurā bija atsauce uz Ieroču direktīvu un Dezaktivēšanas regulu. Somijas policija neatzina šo apliecinājumu un vēlreiz pārbaudīja dezaktivēšanu, pamatojoties uz to, ka apliecinājuma izsniedzējs nebija nedz iestāde, kā tiek prasīts tiesību normā, nedz bija iekļauts Dezaktivēšanas regulā minētajā Komisijas sarakstā. A iesniedza Austrijas iestāžu izziņu par apliecinājuma izsniedzēju. **[oriģ. 2. lpp.]**

3. Lietā *Korkein hallinto-oikeus* ir jālemj, vai dezaktivēšanas apliecinājums par ieročiem, kas ievesti no Austrijas Somijā, bija atbilstīgs Dezaktivēšanas regulas 3. pantam un vai tas būtu jāatzīst Somijā saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 7. panta 2. punktu.

4. A, kurš veic vēsturisku militāro kolekciju priekšmetu tirdzniecības uzņēmējdarbību, 2017. gada 17. oktobrī ieveda no Austrijas Somijā trīs triecienšautenes, ko viņš uzrādīja kā dezaktivētas. Triecienšautenes un attiecīgos dezaktivēšanas apliecinājumus, ko 2017. gada 9. oktobrī bija izsniegusi uzņēmējsabiedrība B, saskaņā ar *Ampuma-aselaki* [Likuma par šaujamieročiem] 112.a pantu A uzrādīja *Helsingin poliisilaitos* [Helsinku policijas pārvaldei] 2017. gada 24. oktobrī un pēc policijas lūguma vēlreiz 2017. gada 23. novembrī.

5. 2018. gada 15. februārī *Helsingin poliisilaitos* saskaņā ar *Ampuma-aselaki* 91. panta 2. punktu pieņēma Lēmumu Nr. 2018/8575 par ieroču izņemšanu. Policijas pārvalde uzskatīja, ka triecienšautenju dezaktivēšana neatbilst tehniskajām prasībām attiecībā uz Regulas (ES) 2015/2403 I pielikumā paredzēto šaujamieroču dezaktivēšanu šādos punktos: 1) Neesot novērsta ieroča un noslēgšanas sistēmas demontāža. 2) Ieroča gaiļa mehānisms neesot sametināts kopā ar rāmi. Gailis esot sametināts ar sprūdu, kas nenovērš ne gaiļa kustību, ne gaiļa mehānisma daļu noņemšanu no ieroča. 3) Ieroča stobrā esot bijuši tikai pieci diametra izmēra caurumi, nevis regulā prasītie seši caurumi. 4) Visi metinājumi esot veikti ar MIG metināšanu ar parasto

tēraudu, nevis ar regulā prasīto TIG metināšanu ar ER 316L tipa nerūsējošo tēraudu. Tādējādi policijas pārvalde uzskatīja, ka ieroči ir uzskatāmi par šaujamieročiem, kuriem ir vajadzīga atļauja *Ampuma-aselaki* izpratnē. Tā kā A nebija nekādas atļaujas, kas ļautu glabāt attiecīgos šaujamieročus, esot bijis nepieciešams izņemt šos ieročus.

6. A apstrīdēja lēmumu *Helsingin hallinto-oikeus* [Helsinki Administratīvajā tiesā]. Sūdzībā būtībā runa ir par to, ka Somijas policija nedrīkstēja pārbaudīt ieroču dezaktivēšanu, jo tā bija nevis dezaktivēšana Somijā, bet gan dezaktivētu ieroču ieviešana Somijā. Saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 7. panta 2. punktu policijai bija jāatzīst dezaktivēšanas apliecinājums, ko izsniegusi Austrijas norīkotā verificējošā iestāde, proti, uzņēmēj sabiedrība B. Turklāt A iesniedza pierādījumus, ka ieroču dezaktivēšana atbilst tehniskajām prasībām attiecībā uz šaujamieroču dezaktivēšanu saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas (ES) 2015/2403 I pielikumu.

7. *Helsingin poliisilaitos* un *Poliisihallitus* [Galvenā policijas pārvalde] iesniedza apsvērumus *Helsingin hallinto-oikeus*. *Poliisihallitus* apsvērumos tostarp bija norādīts, ka ieročus nevar uzskatīt par dezaktivētiem ne tikai nepilnīgās dezaktivēšanas dēļ, bet arī tādēļ, ka [oriģ. 3. lpp.] uzņēmēj sabiedrība B, kura bija izsniegusi dezaktivēšanas apliecinājumu, nav iestāde Dezaktivēšanas regulas 3. panta 1. punkta izpratnē un nav iekļauta šīs regulas 3. panta 3. punktā minētajā Komisijas sarakstā. Komisijas sarakstā esot norādīts, ka Austrija par verificējošo iestādi ir norīkojusi Austrijas Iekšlietu ministriju.

8. A iesniedza *Helsingin hallinto-oikeus* replikas rakstu. Viņš tostarp iesniedza elektroniskā pasta saraksti ar Austrijas Aizsardzības un sporta ministriju, kurā tā apstiprināja, ka uzņēmēj sabiedrība B ir Austrijas norīkotā verificējošā iestāde Dezaktivēšanas regulas 3. panta 1. punkta izpratnē. Austrija esot noteikusi pavisam 16 verificējošās iestādes minētās tiesību normas izpratnē.

9. Ar 2019. gada 26. jūnija lēmumu *Helsingin hallinto-oikeus* noraidīja A iesniegto apelācijas sūdzību. Ņemot vērā, ka saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 3. pantu dalībvalstīm bija jānorīko kompetentās iestādes (verificējošās iestādes), kuras Komisija publicē sarakstā savā tīmekļa vietnē, un ka saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 8. pantu dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai par visiem pasākumiem, ko tās pieņem šīs regulas piemērošanas jomā, atbilstoši sava sprieduma pamatojumam tiesa uzskatīja, ka par apliecinājumu Dezaktivēšanas regulas izpratnē var uzskatīt tikai dezaktivēšanas apliecinājumu, ko izsniegusi Komisijas izveidotajā sarakstā iekļauta verificējošā iestāde. Tāpēc valsts iestādei esot jāatzīst tikai Komisijas sarakstā minētās verificējošās iestādes izsniegts dezaktivēšanas apliecinājums. Tādējādi,

tā kā B, kas bija izsniegusi dezaktivēšanas apliecinājumu, Komisijas tīmekļa vietnē nebija minēta kā Austrijas verificējošā iestāde, A uzrādītie dezaktivēšanas apliecinājumi neesot bijuši atbilstīgi Dezaktivēšanas regulas prasībām un tāpēc policijas pārvalde esot drīkstējusi veikt arī ieroču tehnisko pārbaudi. Turklāt administratīvā tiesa, pamatojoties uz lietā konstatētajiem faktiem, uzskatīja, ka A ievestie ieroči nebija atbilstīgi Dezaktivēšanas regulā paredzētajiem dezaktivēšanas tehniskajiem nosacījumiem. Tādējādi policijas pārvalde esot drīkstējusi uzskatīt ieročus par šaujamieročiem, kuriem ir vajadzīga atļauja. Tā kā A nebija minētās atļaujas, policijas pārvaldei esot bijušas tiesības izņemt ieročus, pamatojoties uz *Ampuma-aselaki* 91. panta 2. punktu.

10. A lūdza *Korkein hallinto-oikeus* ļaut pārsūdzēt administratīvās tiesas lēmumu un prasīja atcelt policijas pārvaldes un administratīvās tiesas lēmumus. A tostarp iesniedza 2020. gada 11. marta elektroniskā pasta saraksti ar Austrijas Iekšlietu ministriju, saskaņā ar kuru Austrijas Aizsardzības ministrija saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem atļāva komersantiem pārbaudīt militāriem nolūkiem paredzētu šaujamieroču un tādu konkrētu šaujamieroču dezaktivēšanu, ko Austrijas Iekšlietu ministrija paredzējusi civilai lietošanai. **[oriģ. 4. lpp.]**

11. *Helsingin poliisilaitos* un *Poliisihallitus* iesniedza apsvērumus šajā lietā. *Poliisihallitus* norādīja, ka *Korkein hallinto-oikeus* ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums, jo verificējamu dezaktivēto ieroču skaits palielinās un Somijā tiek ievesti arī dezaktivēti ieroči, ko verificējušas citu valstu iestādes.

12. A par to iesniedza savu replikas rakstu.

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Direktīva 91/477

13. Saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (labojums [somu un vācu valodas versijā] L 334, 21.11.2014., 104. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/51/EK (2008. gada 21. maijs), 4. panta 1. punktu dalībvalstis nodrošina, ka šaujamieroči vai to daļas, ko laiž tirgū, saskaņā ar šo direktīvu ir marķēti vai reģistrēti, proti, padarīti nelietojami.

14. Direktīvas I pielikumā ir noteikts:

“[..]

III. Piemērojot šo pielikumu, priekšmetus, kas atbilst “šaujamieroča” definīcijai, neiekļauj minētajā definīcijā, ja tie:

a) ar deaktivēšanas palīdzību ir padarīti pastāvīgi nelietojami, nodrošinot, ka visas šaujamieroča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski nelietojamas un ka tās nav noņemamas, aizvietošanas vai maināmas tā, ka tas ļautu šaujamieroči jebkādā veidā reaktivēt;

b) [..]

c) [..]

Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde pārbauda pirmās daļas a) punktā minētos deaktivēšanas pasākumus, lai tādējādi pārliecinātos par to, ka šaujamieroci veiktās izmaiņas to padara neatgriezeniski neizmantojamu. Dalībvalstis paredz, ka saistībā ar šādu pārbaudi izsniedz izziņu vai apliecinājumu, kas apstiprina šaujamieroča deaktivēšanu, vai arī piestiprina skaidri saredzamu attiecīgu marķējumu uz šaujamieroča. Komisija saskaņā ar 13.a panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā kopīgas pamatnostādnes par deaktivācijas standartiem un tehniku, lai nodrošinātu, ka deaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami.” [oriģ. 5. lpp.]

Deaktivēšanas regula (ES) 2015/2403

15. Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2403 (2015. gada 15. decembris), ar ko izstrādā kopīgas pamatnostādnes par deaktivēšanas standartiem un metodēm, lai nodrošinātu, ka deaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami, 3. panta “Šaujamieroču deaktivēšanas verifikācija un apliecināšana” 1., 3. un 4. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi, kura verificē, vai šaujamieroča deaktivēšana ir veikta saskaņā ar tehniskajām specifikācijām, kas izklāstītas I pielikumā (“verificējošā iestāde”).

[..]

3. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē to verificējošo iestāžu sarakstu, kuras dalībvalstis norīkojušas, ietverot sīku informāciju par verificējošo iestādi, tās simbolu, kā arī kontaktinformāciju.

4. Ja šaujamieroča deaktivēšana veikta saskaņā ar I pielikumā norādītajām tehniskajām specifikācijām, verificējošā iestāde šaujamieroča īpašniekam izsniedz deaktivēšanas apliecinājumu saskaņā ar III pielikumā sniegto paraugu. Visai informācijai, kas

ietverta dezaktivēšanas apliecinājumā, jābūt tās dalībvalsts valodā, kurā dezaktivēšanas apliecinājums izsniegts, kā arī angliiski.

[..]”

16. Dezaktivēšanas regulas 7. pantā “Dezaktivētu šaujamieroču pārvietošana Savienības teritorijā” ir noteikts:

“1. Dezaktivētus šaujamieročus tikai tad var pārvietot uz citu dalībvalsti, ja tiem ir kopējais īpašais marķējums un tiem ir pievienots dezaktivēšanas apliecinājums saskaņā ar šo regulu.

2. Dalībvalstis atzīst dezaktivēšanas apliecinājumus, kurus izsniegusi cita dalībvalsts, ja apliecinājums atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Tomēr dalībvalstis, kuras ir ieviesušas papildu pasākumus saskaņā ar 6. pantu, var pieprasīt pierādījumu, ka dezaktivētais šaujamierocis, ko vēlas pārvietot uz to teritoriju, atbilst minētajiem papildu pasākumiem.”

17. Saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 8. pantu dalībvalstis paziņo Komisijai par visiem pasākumiem, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula, kā arī visus papildu pasākumus, kas veikti saskaņā ar 6. pantu. **[oriģ. 6. lpp.]** Šim nolūkam dalībvalstis piemēro paziņošanas procedūras, kas noteiktas Direktīvā (ES) 2015/1535.

18. Gan Direktīva 91/477, gan Dezaktivēšanas regula vēlāk tika grozītas, taču pašlaik izskatāmajai pamatlītai ir piemērojamas iepriekš minētās redakcijas.

Valsts tiesību normas

19. Saskaņā ar *Ampuma-aselaki* (1/1998¹, Likums par šaujamieročiem Nr. 1/1998) 112.a pantu “Dezaktivētu šaujamieroču ieviešana un imports Somijā” personai, kura ieved vai importē Somijā dezaktivētus šaujamieročus, 30 dienu laikā pēc ieviešanas vai importa ir jāuzrāda šie šaujamieroči policijas pārvaldē vai Galvenajā policijas pārvaldē, lai tos varētu pārbaudīt.

20. Saskaņā ar *Ampuma-aselaki* 112.b panta “Šaujamieroču dezaktivēšana” 2. punktu Dezaktivēšanas regulā ir paredzēti noteikumi par personām un iestādēm, kam ir atļauts dezaktivēt šaujamieročus, par šaujamieroču dezaktivēšanas tehniskajām specifikācijām, par dezaktivētu šaujamieroču marķējumu, pārbaudi un verificēšanu, par palīdzības pieprasījumiem, lai veiktu dezaktivēšanu, par papildu

¹ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001>

dezaktivēšanas pasākumiem, kā arī par šaujamieroču pārvietošanu Eiropas Savienībā.

21. Saskaņā ar *Ampuma-aselaki* 91. pantu, ja beidzas vai tiek atsaukta atļauja ieroču jomā vai ieroča glabāšanas atļauja privātai lietošanai, policijai ir jāpieņem lēmums par šaujamieroču, ieroču daļu, patronu un īpaši bīstamas munīcijas izņemšanu, ja vien šie priekšmeti vēl nav nodoti likumīgas atļaujas turētājam. Policijai ir jālemj par izņemšanu arī tad, ja neatļautu šaujamieroču vai ieroču daļu, neatļautu patronu vai īpaši bīstamas munīcijas glabātājs pēc savas iniciatīvas ziņo policijai par šādu priekšmetu un nodod to policijai. [...]

22. Ne *Ampuma-aselaki*, ne citos valsts tiesību aktos nav noteikumu par to, ka Somijas teritorijā ir stājušies spēkā pasākumi, kas papildina Dezaktivēšanas regulas I pielikumā raksturotās tehniskās specifikācijas. **[oriģ. 7. lpp.]** Valdības likumprojektā par grozījumiem *Ampuma-aselaki*, HE 11/2016 vp ², kas iesniegts parlamentā saistībā ar Dezaktivēšanas regulas stāšanos spēkā, tiek norādīts, ka Komisijas Dezaktivēšanas regulā paredzēto dezaktivēšanas procedūru var uzskatīt par pietiekamu, lai garantētu, ka dezaktivētie šaujamieroči un ieroču daļas tiek padarīti neatgriezeniski nelietojami.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieciešamība

23. *Korkein hallinto-oikeus* rodas jautājums, vai lietā iesniegtais, Austrijā izsniegtais dezaktivēšanas apliecinājums par ieročiem, kas no Austrijas ievesti Somijā, bija atbilstīgs Dezaktivēšanas regulas 3. pantam un vai Somijas iestādēm tas bija jāatzīst saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu, lai gan verificējošā iestāde, kas bija izsniegusi attiecīgo apliecinājumu un acīmredzami ir nevis iestāde, bet gan uzņēmēj sabiedrība ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību juridisko statusu, nebija norādīta toreiz publicētajā Komisijas sarakstā ³ saskaņā ar Dezaktivēšanas regulas 3. panta 3. punktu. Laikā, kad tika sagatavots lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, šis saraksts nebija pieejams Komisijas tīmekļa vietnē. Komisijas Migrācijas un iekšlietu ģenerāldirektorāts (*DG Home*) ar *Europe Direct* kontaktcentra starpniecību informēja *Korkein hallinto-oikeus*, ka pašlaik saraksts tiek pārskatīts. Atjauninātā versija būs pieejama līdz 2021. gada beigām.

² <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2016/20160011>

³ List of entities authorised by EU Member States to verify deactivation of firearms – Document date: 10/05/2016 – Created by GROW.DDG3.I.3 – Publication date: 13/01/2017. (Versija somu valodā nav pieejama), https://ec.europa.eu/growth/sectors/firearms/additional-legal-acts_en, apmeklēts 2020. gada novembrī.

24. No iepriekš minētā viedokļa Savienības tiesību akti nav ne skaidri, ne pilnīgi. Šajā lietā rodas iespaids, ka saistībā ar Komisijas saraksta juridisko nozīmi Austrijas un Somijas iestādes Savienības tiesību normas ir novērtējušas atšķirīgi. Austrijas iestādes ir paskaidrojušas, ka Austrija uzņēmēj sabiedrību B ir norādījusi kā verificējošo iestādi Dezaktivēšanas regulas 3. panta 1. punkta izpratnē. Savukārt Somijas policija konstatēja, ka verificējošā iestāde, kas Austrijā ir izsniegusi dezaktivēšanas apliecinājumu, nebija iekļauta Dezaktivēšanas regulas 3. panta 3. punktā paredzētajā sarakstā, un tāpēc nevis atzina apliecinājumu, bet gan pārbaudīja ieroču dezaktivēšanu.

25. Somijas policija un uzņēmēj sabiedrība B ir atšķirīgi novērtējušas dezaktivēšanas pareizību. Pārbaudes laikā Somijas policija konstatēja vairākus trūkumus ieroču dezaktivēšanā un nolēma klasificēt ieročus, kas tika uzrādīti kā dezaktivēti, par šaujamieročiem, kuriem ir vajadzīga atļauja. Pārbaudes laikā uzņēmēj sabiedrība B piekrita ieroču dezaktivēšanas pārbaudei. **[orig. 8. lpp.]**

26. Savienības tiesību aktos ir aplūkotas dažādas situācijas, kurās ir atsauce uz Komisijas izveidoto un publicēto sarakstu, kurā ietilpst dalībvalstu paziņotie dalībnieki. Šo sarakstu izveides pamats, ar to saistītais Komisijas lēmumu pieņemšanas process, kā arī ar iekļaušanu sarakstā saistītās tiesiskās sekas un citi noteikumi atšķiras.

27. It īpaši Savienības tiesību aktos vairākās jomās ir paredzēti noteikumi, kuru mērķis ir izveidot savstarpējas atzīšanas sistēmas, kurās ir atsauce uz Komisijas publicētajiem sarakstiem. Piemēram, atbilstības ar CE zīmi novērtēšanas sistēmās vērtējumus drīkst veikt tikai saskaņā ar stingri reglamentētu paziņošanas procedūru paziņotas iestādes, kuras Komisija iekļauj publiski pieejamā sarakstā un rūpējas par šā saraksta atjaunināšanu (piemēram, noteikumi par individuālo aizsardzības līdzekļu⁴, spiedieniekārtu⁵, spiedtvertņu⁶ vai radioiekārtu pieejamību tirgū)⁷. Tāpat, piemēram, attiecībā uz pārtiku un pārtikas sastāvdaļām, kas tiek apstrādātas ar jonizējošo radiāciju, Direktīvā 1999/2/EK ir paredzēts, ka pārtikai jonizējošo radiāciju

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/425 (2016. gada 9. marts) par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/686/EEK.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršu spiedtvertņu pieejamību tirgū.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK.

drīkst izmantot tikai Savienības dalībvalstu atļautās iekārtās, kuru sarakstu publicē Komisija. Attiecīgi, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū ir paredzēts, ka citā dalībvalstī izsniegts elektroniskās identifikācijas līdzeklis pirmajā dalībvalstī tiek atzīts, lai veiktu šā tiešsaistes pakalpojuma pārrobežu autentifikāciju, ja vien attiecīgais elektroniskās identifikācijas līdzeklis tiek izsniegts elektroniskas identifikācijas sistēmas ietvaros, kas ir norādīta saskaņā ar 9. pantu Komisijas publicētajā sarakstā. Tāpat esot minēts, ka pastāv arī detalizēti noteikumi saistībā ar tā dēvēto gaisa pārvadātāju “melno sarakstu”, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005, kā arī vairākkārt grozītās Regulas (EK) 474/2006 priekšmets⁸. [oriģ. 9. lpp.]

28. Šķiet, ka Ieroču direktīvas un Dezaktivēšanas regulas mērķis bija izveidot savstarpējas atzīšanas sistēmu. Tomēr šī sistēma nav skaidra. Komisijas publicētā saraksta juridiskais statuss nav skaidrs, un no tiesiskā regulējuma neizriet, vai Komisija pārbauda, vai dalībvalsts paziņotā iestāde atbilst regulas prasībām, vai tā pieņem tiešu lēmumu par dalībvalsts norīkotās iestādes iekļaušanu sarakstā vai arī automātiski iekļauj sarakstā dalībvalsts paziņoto iestādi. Nav skaidrs, vai par dalībvalsts norīkotas verificējošās iestādes neiekļaušanu minētajā sarakstā ir atbildīga norīkojošā dalībvalsts vai Komisija. Nav skaidrības arī par Komisijas tīmekļa vietnē publicētā saraksta tiesiskajām sekām, un nav iespējams noteikt, vai sarakstam ir paziņojuma raksturs (informatīva iedarbība), vai arī tikai ar iekļaušanu šajā sarakstā tiek pamatots iestādes statuss Dezaktivēšanas regulas izpratnē, lai šīs iestādes lēmums saskaņā ar piemērojamajiem Savienības noteikumiem būtu jāatzīst citās Savienības dalībvalstīs (konstitūtīva iedarbība). Turklāt Dezaktivēšanas regulā nav reglamentēta saraksta atjaunināšana. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu sagatavošanas laikā šis saraksts vēl nebija pieejams.

29. Interpretācijas neskaidrības rada sarežģījumus ne tikai valsts iestādēm un tiesām, bet arī tirgus dalībniekiem, kuri dalībvalstīs ieved dezaktivētus šaujamieročus. No tirgus dalībnieka viedokļa situācija ir nepamatoti nedroša, ja tas no dalībvalsts iestādes saņem apstiprinājumu, ka dezaktivēšanas apliecinājumu ir izsniegusi

⁸ Skat. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005 (2005. gada 14. decembris) par darbības aizliegumam Kopienā pakļauto gaisa pārvadātāju Kopienas saraksta izveidi un gaisa transporta pasažieru informēšanu par apkalpojošā gaisa pārvadātāja identitāti un par Direktīvas 2004/36/EK 9. panta atcelšanu 1.[apsvērumu] un it īpaši 4. panta 2. punktu, kā arī Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/1992 (2020. gada 2. decembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 474/2006 groza attiecībā uz tādu gaisa pārvadātāju sarakstu, kuru darbība Savienībā ir aizliegta vai kuriem piemēro darbības ierobežojumus Savienībā.

attiecīgās dalībvalsts norīkota verificējošā iestāde, bet citā dalībvalstī tas pats apliecinājums netiek atzīts tādēļ, ka verificējošā iestāde nav iekļauta Komisijas sarakstā. Situācija nav apmierinoša, ja dažādu dalībvalstu verificējošās iestādes atšķirīgi interpretē kopīgi saskaņotus dezaktivēšanas standartus, tādējādi atšķirīgi novērtējot dezaktivēšanas pasākumu atbilstību regulai. Iekšējais tirgus nedarbojas, ja tā prakse nav vienota.

30. Turklāt nenoteiktības situācija var apdraudēt Savienības tiesību vienotu piemērošanu Savienības teritorijā. Saskaņā ar lietā iegūto informāciju vienota piemērošana, šķiet, jau ir apdraudēta, jo Austrijas un Somijas iestādes Dezaktivēšanas regulu ir piemērojušas atšķirīgi. Šī situācija ir īpaši neapmierinoša, ciktāl runa ir par Savienības iestādes pieņemtu regulu, kas ir vispārpiemērojama saskaņā ar LESD 288. pantu un kas uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tieši piemērojama Savienības regula būtu jāizstrādā īpaši rūpīgi un ar pārdomātu saturu, it īpaši tad, ja dalībvalstis nav kompetentas to papildināt vai precizēt. [orig. 10. lpp.]

31. Turklāt Ieroču direktīvā un Dezaktivēšanas regulā vienprātīgi nav pateikts, vai apliecinājumu var izsniegt arī cita puse, nevis iestāde. Saskaņā ar Austrijas iestāžu iegūto un apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju uzņēmēj sabiedrība, kurai ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību juridiskais statuss un kura ir izsniegusi dezaktivēšanas apliecinājumu, ir viena no vairākām verificējošām iestādēm, ko Austrijas iestādes norīkojušas šā uzdevuma veikšanai. Šī uzņēmēj sabiedrība, tāpat kā citas uzņēmēj sabiedrības, nav minēta Komisijas sarakstā, kas agrāk bija publicēts Komisijas tīmekļa vietnē, kā Austrijas norīkotā verificējošā iestāde.

32. Šajā tiesvedības stadijā *Korkein hallinto-oikeus* uzskata par pamatotu interpretāciju, saskaņā ar kuru dalībvalstīm citas dalībvalsts norīkotas verificējošās iestādes izsniegts dezaktivēšanas apliecinājums ir jāatzīst tikai tad, ja verificējošā iestāde ir iekļauta Komisijas sarakstā. *Korkein hallinto-oikeus* skatījumā tad, ja norīkoto verificējošo iestādi nevarētu skaidri identificēt no Dezaktivēšanas regulā minētā Komisijas saraksta, tiktu izdarīta atkāpe no rīcības modeļiem, kas iepriekš sīkāk paskaidrotajā veidā ir aprakstīti Savienības tiesību aktos, un, ņemot vērā savstarpējo atzīšanu, tas radītu sarežģījumus.

Prejudiciālie jautājumi

33. *Korkein hallinto-oikeus* nolēmj apturēt tiesvedību un saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

- 1) Saistībā ar deaktivētu šaujamieroču pārvietošanu Savienībā un, ņemot vērā Padomes Direktīvas 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/51/EK (2008. gada 21. maijs) normas, kā arī Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2403 (2015. gada 15. decembris), ar ko izstrādā kopīgas pamatnostādnes par deaktivizēšanas standartiem un metodēm, lai nodrošinātu, ka deaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski izmantojami, noteikumus, it īpaši šīs regulas 3. panta 1. punktu:

a) vai valsts iestādes apstiprinātu verificējošo iestādi, kas ir izsniegusi deaktivēšanas apliecinājumu, var uzskatīt par iestādi Ieroču direktīvas un Deaktivēšanas regulas 3. un 7. panta izpratnē, pat ja tā nav norādīta Komisijas sarakstā, kas publicēts saskaņā ar 3. panta 3. punktu, ja dažādas minētās dalībvalsts iestādes ir paziņojušas personai, kas ieved ieročus, ka verificējošā iestāde, kurai ir sabiedrības ar ierobežotu atbildību statuss un kura ir izsniegusi apliecinājumu, ir attiecīgi pilnvarota saskaņā ar regulu un

b) vai par verificējošo iestādi, ko dalībvalsts ir izraudzījusi ieroču deaktivēšanai **[oriģ. 11. lpp.]**, var iesniegt arī citu, no valsts iestādes iegūtu pierādījumu, kas nav iekļaušana Komisijas tīmekļa vietnē publicētajā sarakstā atbilstoši regulas 3. panta 3. punktam, lai šīs verificējošās iestādes izsniegtais deaktivēšanas apliecinājums atbilstu regulā noteiktajām prasībām, saskaņā ar kurām dalībvalstij ir jāatzīst citā dalībvalstī izsniegts deaktivēšanas apliecinājums atbilstoši regulas 7. panta 2. punktam?

[..]

[..] **[oriģ. 12. lpp.]**

[..]